

RAMAZAN BAYRAMI

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ
لَا تَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى تُؤْمِنُوا وَلَا تُوْمِنُوا حَتَّى تَحَابُّوا

Allahüekber Allahüekber La İlahe İllallahü Vallahü Ekber, Allahü Ebber Velillahil Hamd,
Allahüekber Allahüekber La İlahe İllallahü Vallahü Ekber, Allahü Ebber Velillahil Hamd,
Allahüekber Allahüekber La İlahe İllallahü Vallahü Ekber, Allahü Ebber Velillahil Hamd,
Yüce Allah, mekânlar içinde mukaddes mekânlar; zamanlar içinde mukaddes zamanlar yaratmıştır.

Tarihler boyunca **her milletin birçok millî günleri, târihî hâtıralarını canlandıran bayramları bulunmaktadır.** Aynı şekilde **bir dine mensup kimselerin de dinî günleri ve dini bayramları vardır.** İslam Dininde iki büyük bayram vardır.

Ramazan ve Kurban Bayramı, Rasulüllah (sav) Şöyle buyurmuştur:

قَدِمَ رَسُولُ اللَّهِ وَلَهُمْ يَوْمَانِ يَلْعَبُونَ فِيهِمَا فَقَالَ: مَا هَذَانِ الْيَوْمَانِ؟ قَالُوا: كُنَّا نَلْعَبُ فِيهِمَا فِي الْجَاهِلِيَّةِ. فَقَالَ: قَدْ

أَبَدَلَكُمْ اللَّهُ خَيْرًا مِنْهُمَا: يَوْمَ الْأَضْحَى وَيَوْمَ الْفِطْرِ.

Hız. Enes (Ra)dan gelen rivayete göre Peygamberimiz Medine'ye hicret buyurdıklarında Medinelilerin eğlendikleri iki günleri vardı. Peygamberimiz: "Bu günler ne oluyor?" diye sorduğunda, onlar "Biz cahiliyette bu günlerde oynayıp eğlenirdik." dediler. Bunun üzerine peygamberimiz : "**Bunların**

yerine Allah Teâla size daha hayırlı iki gün verdi: Ramazan bayramı, kurban bayramı" buyurdu. [Ebû Davud, Salât 245, (1134); Nesâî, İydeyn 1, (3, 179).]

Ramazan ve Kurban bayramları hicretin ikinci yılından itibaren kutlanmaya başlanmıştır. O günden beri kutlana gelen bu iki bayram, Müslüman milletlerin aynı zamanda millî bayramları haline gelmiştir.

Sayıll günlerin ömrü azdır, hiç farkında olmadan gelir geçer.

Ramazan da öyle oldu, daha dün başlamış gibi bugün bitti. Bu rahmet ve mağfiret günlerini değerlendirenlere ne mutlu.

Ömürde öyle, nefes sayısı bitecek ve emanet sahibine teslim edilecek. Düşünün ömrümüzden 30 gün daha gitti.

Birçok Ramazan ayını idrak etmiş bir hanımla beyi konuşuyorlarmış.

Bey hanımına: **"Hanım acaba bunca senedir Ramazan-ı Şerifi hiç memnun edebildik mi?"** diye sormuş.

Hanımı : **"Ah Bey düşündüğün şeye bak, mübarek hiç memnun olmasaydı her sene on gün önceden gelir miydi?"** demiş.

RAMAZAN KIRKBEŞ

Hoca merhum, köyün imamı iken Ramazan ayı geldiğinde günleri şaşırmamak için her gün çömleğe bir taş atarmış.

Hocanın bir de küçük kızı varmış Bu çocuk babasının her gün çömleğe taş attığını görünce, kendisi de tutmuş bir avuç taşı çömleğe doldurmuş.

Ramazanın sonuna doğru gelmişler (yirmi – yirmi beşi olduğu sıralarda) cemaat hocaya:

"Ramazan kaç?" diye sormuşlar.

"Eve kadar gidip - geleyim, size Ramazan kaç olduğunu söylerim," demiş ve eve gidip taşı saydığında, çömlekten tam 115 taş çıkmış. Hoca düşünmüş- taşınmış **«Ramazanın 115'i dese hepten ayıp olacak kırk beşi»** demeye karar

vermiş

Cemaatin yanına gelince: **“Kaçı olmuş hocam?”** diye sormuşlar

Hoca: **“Kırkbeşi,”** diye cevap verince Oradakiler: **“İnsaf be hoca Ramazan kırk beş olur mu?”** demişler.

Hoca: **“Siz bana dua edin, yoksa iş çömlekten çıkan taşa kalsaydı, Ramazanın 115'i olacaktı,”** demiş.

Adamın biri ramazanın son günü iftar için geniş bir hazırlık yapıp konu komşu herkesi davet etmiş. Arif zatlardan birisi bu hummalı hazırlığı görünce şöyle sormuş: “Hayrola ne yapıyorsun.” Hazırlık yapıp sofralar kuran şahış: “Ramazanı uğurlamaya çalışıyorum” diye cevap vermiş. Arif zat: “Dikkat et Ya Ramazan seni uğurluyorsa” diye manidar bir cevap vermiştir.

Ramazan bayramı, bir ay boyunca Allah için tutulan orucun, kılınan namazların, yapılan hayır ve hasenatların arkasından verilen bir “genel iftar ziyafeti” hükmündedir ve bu anlamından dolayı ona “fitir bayramı (iftar bayramı)” denilmiştir.

Ramazan bayramı

- İbadetlerle bir ay Mevla'sına yaklaşanların,
- Dili damağı Allah için kuruyanların,
- Gözü yaşlı yetim, kimsesiz ve öksüzleri görüp gözetenenlerin,
- Çocuklara ramazan sevincini aşıl原因anların,
- Ramazanı ramazan neşvesi içerisinde yaşayanların bayramıdır.

Ramazandan nasiplenemeyen insanların bayramı sadece şeker yemekten ve kuru bir tebrikten ibarettir.

Şu hususu da yeri gelmişken hatırlatmak gerekir: toplumun bazı kesimlerinde ramazan bayramı yerine şeker bayramı demek gibi bir gaflet sergilenmektedir ki bu ne kültürümüzle ne de İslam'ın ramazan anlayışının sonucuyla

bağdaşmamaktadır. Lütfen çocuklarımıza Allahın rahmet ayının neticesi olan **ramazan bayramı ifadesini öğretelim.**

GÜNAHSIZ GEÇEN HER GÜN BAYRAMDIR

Büyüklerden biri yatsı namazından sonra caminin avlusuna çıkıp herkese elini uzatarak: “Bayramım mübarek olsun”, diye tokalaşmış.

Kendisini ikaz etmişler: “Efendi” demişler, “eski bayram geçti, yenisi de daha gelmedi, bekle de gelince bayramlaş!”

Cevaba dikkat edin! “Hayır”, der büyük zat. **“Benim bayramım bugün. Çünkü der, bugün ben günah işlemedim Günaha maruz kalmadığım gün benim bayram günüdür!”**

Gerçek bayram; **Behlül Dâna Hazretleri**’nin bayram şiirinde söylediği gibi; “Bayram, yeni elbiseler giyenler için değildir. Ancak **ilâhi azaptan emin olanlar içindir.** Bayram yeni bineklere binenler için değildir. Ancak **günahları bağışlananlar içindir.** Bayram, yeni elbiseler giyenler için değildir. **Asıl bayram, Kulundan Rabbinin razı olduğu ve şiddetli azaptan azat ettiği kimseler içindir.”**

Sad Bin Evs El Ensariden rivayetle efendimiz şöyle buyurmuştur:

Ramazan bayramı sabahı Melekler yollara dökülür ve Şöyle seslenirler:

“Ey Müslümanlar topluluğu! Keremi bol olan Rabbinizin rahmetine koşunuz. O, bol iyilik ve ihsanda bulunur. Sonra onlara bol bol mükâfatlar verilir. Siz, gece ibadetle emr olundunuz ve yerine getirdiniz. Gündüz oruç tutmakla emr olundunuz orucu tuttunuz. Rabbinize itaat ediniz, mükâfatınızı alınız.”

Yine bayram namazı kılındıktan sonra bir münadi şöyle seslenir:

“Dikkat ediniz, müjde size! Rabbiniz sizi bağışladı, evlerinize doğru ermiş olarak dönünüz. Bu gün sema âleminde mükâfat günü olarak ilan edildi” (Et

Hayatımızın en nadide günlerinden biri olan Bayram Sabahına ulaşmış bulunmaktayız. Yüreğimiz sevinçle kıpır kıpır olmuş, Gönüllerimiz coşkun bir deniz gibi.

Hepimizin Rabbi olan Allah'ımıza ibadet etmek için aynı mekânda, aynı kibleye doğru yönelerek, omuz omuza aynı safta bir araya geldik.

Bütün içtenliğimizle makamımızı, unvanımızı bir tarafa bırakıp, zenginiyle fakiriyle, amiriyle memuruyla, işvereniyle işçisiyle, şehirlisiyle köylüsüyle bir olmaya diri olmaya geldik. Yüce Rabbim yaşamış olduğumuz bu güzel tabloyu hayatımızın bütününe aktarmayı, birlik ve beraberlik içerisinde hayatımızı cennet haline getirmeyi hepimize nasip etsin.

Ramazan ayı içerisinde; oruç, fitre, zekât ve sadaka, teravih, iftar ve sahur, mukabele ve hatimler, paylaşma ve kaynaşma içerisinde birlik-beraberlik, ikramlar, sabır... Gibi pek çok ibadeti bir ay içerisinde yaşayarak hayatımızın manevi yönünü güçlendirme gayreti içerisinde olduk.

Ramazanın değerini kısaca gelin birlikte gözden geçirelim:

أَوَّلُ رَمَضَانَ رَحْمَةٌ وَأَوْسَطُهُ مَغْفِرَةٌ وَآخِرُهُ عِتْقٌ مِنَ النَّارِ

“Ramazan’ın Evveli rahmet, ortası mağfiret, sonu cehennemden kurtuluş’tur” (Beyhaki , Şuab, 3/306)

“Ramazanın gelişine sevinen müminlerin cesedini, Allah, cehenneme haram kılar”. (Hadis, Vaaz ve İrşat, M. Altunkaya, c.1, s.312)

إِذَا جَاءَ رَمَضَانُ فَتَحَتْ أَبْوَابُ الْجَنَّةِ وَغُلِّقَتْ أَبْوَابُ النَّارِ وَصُفِّدَتِ الشَّيَاطِينُ

“Ramazan ayı girince cennet kapıları açılır, cehennem kapıları kapanır ve şeytanlar zincirlere vurulur.” (Buhari, Savm,5)

Peygamberimiz (SAV) şöyle buyuruyor:

“Her bayram gecesinde Şeytan feryad eder: Adamları ona: “Sana ne oldu, seni öfkeliendiren şey nedir? Senin bu bağırmandan biz çok müteessir oluyoruz” derler.

Şeytan: “Bir şey yok. Ama Allah Ümmet-i Muhammed’i bu gece af ve mağfiret etti. Size düşen görev, bunları lezzet, şehvet ve içki ile meşgul etmenizdir. Ta ki, Allah onlara buğz edinceye kadar” der.

1. ORUÇ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

“Ey iman edenler! Oruç sizden önce gelip geçmiş ümmetlere farz kılındığı gibi size de farz kılındı. Umulur ki korunursunuz. Sayılı günlerde olmak üzere (oruç size farz kılındı).” (Bakara 2.183, 184)

« مَنْ صَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا ، غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ »

"Kim, faziletine inanarak ve karşılığını Allah'tan bekleyerek ramazan orucunu tutarsa, geçmiş günahları bağışlanır. " (Buhârî, İmân 28, Savm 6)

Oruçlarımızı tutarak Allah’ın emrine uyduk, bütün organlarımıza oruç tutturduk, orucu kalkan olarak değerlendirip günahlardan uzak durduk. İrademize sahip çıkarak bir eğitime tabi tutularak sabır eğitiminden geçtik. Sofra önümüzde kurulu olmasına rağmen bir lokma dahi vakit girmeden alamadık. Bir yudum su içemedik. Aynı şekilde ramazan sonrası kendimizi içki, kumar, faiz, kul hakkı gibi günahlardan tutarak irademizin gücünü ortaya koyacağız. Duamız; cehenneme karşı kalkan olan tuttuğumuz orucun bizi de her türlü günah ve kötülüklere karşı tutmasıdır.

2. MUKABELE VE KURAN

شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَىٰ وَالْفُرْقَانِ

“Ramazan ayı, insanlara yol gösterici, doğrunun ve doğruyu eğriden ayırmanın açık delilleri olarak Kur'an'ın indirildiği aydır” (2/Bakara185)

Ayların içerisinden indiği ayı Sultan yapan, indiği geceyi bin aydan hayırlı yapan **İlahi Kelamı okumak ve hayat rehberi edinmek suretiyle bir ayı ihya ettik.** Kuranla konuştuk. Okunan kuranları dinledik. Kulaklarımızın pasını, gönül kirlerimizi Kuranın nuruyla nurlandırarak onurlandık.

Kur'an'ın Allah tarafından indirildiği şekilde muhafazası, âyet ve sûrelerin tertibinin doğru olarak tesbiti ve bunun kontrolü için Cibril (a.s) her sene Ramazan ayında, bir rivayete göre Ramazan ayının her gecesinde, Hz. Peygamber (s.a.s)'a gelirdi.

نُورُوا مَنَازِلَكُمْ بِالصَّلَاةِ وَقِرَاءَةِ الْقُرْآنِ **“Evlerinizi namaz ve kur'an okuma ile aydınlatın.”** (Suyuti, cami'u's Sağir, no:9291) hadisinden hareketle **Kuranın bereketini evlerimize taşıdık.**

3. KADİR GECESİ

« مَنْ قَامَ لَيْلَةَ الْقَدْرِ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا ، غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ »

Ebu Hüreyre'nin (r.a.) rivayetiyle Rasülullah (s.a.s.) şöyle buyurur:

“Her kim imanından dolayı Faziletine inanarak ve karşılığını Allah'tan bekleyerek Kadir Gecesi'ni taatle geçirirse, onun lehine, geçmiş günahları mağfiret olunur/ geçmiş günahları bağışlanır.” (Buhârî, iman, 28) hadisinden hareketle faziletine inandık ve ramazanın son 10 gününü kadir gecesi gibi

değerlendirmenin gayretinde olduk. Günahlarımızdan tevbe edip pişmanlıklarımızı Alemlerin Rabbine arz ettik.

4. FİTRE, ZEKÂT VE SADAKA İLE YARDIMLAŞMA

وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

“...İyilik ve (Allah'ın yasaklarından) sakınma üzerinde yardımlaşın, günah ve düşmanlık üzerine yardımlaşmayın. Allah'tan korkun; çünkü Allah'ın cezası çetindir.” (Maide 5.2)

لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّىٰ تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ

“Sevdiğiniz şeylerden (Allah yolunda) harcamadıkça «iyi»ye eremezsiniz. Her ne harcarsanız, Allah onu hakkıyla bilir.” (Ali İmran 3.92)

Bu ibadetlerimizi yapmakla, hem rabbimizin rızasını kazandık hem fakirin gönlünü aldık hem de malımızı temizleyerek İslam'ın köprüsünden geçmeye gayret ettik.

Fitrelerimizi vererek Yaratılış şükrümüzü ifa ettik. Yetim, kimsesiz ve İhtiyaç sahipleriyle **“Vakit İyilik Vakti Bu Ramazan Ve Her Zaman”** diyerek gönül köprüleri kurulmasına vesile olduk.

Kim bilir, nice garipler vardır ki kapıları Ramazan'dan Ramazan'a çalınır. Nice fakir vardır ki, kursaklarından Ramazan'dan Ramazan'a doyası bir şeyler geçer. Nice kimsesizler vardır ki, Ramazan onların kimi kimsesi olur.

5. TERA VİH

مَنْ قَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ

“Kim Ramazan ayının faziletine inanarak ve karşılığını Allah’tan bekleyerek, Ramazanı ibadetle ihya ederse, geçmiş günahları bağışlanır”.

(Buharî, İman,37)

Namaz Allah’ın emri olarak hayatımızın her alanında yer alarak, günde 5 defa rabbimize yöneldiğimiz, huzura kabul edildiğimiz, miracı yaşama gayreti içerisinde olduğumuz, temizlenmeyi hedeflediğimiz bir ibadet olarak İslam’ın beş esasından birisidir. Ve hesabı ilk sorulacak olan dinin direğidir.

6. İFTAR VE SAHUR

7. TEVBE, DUA VE ZİKR

رَغِمَ أَنْفُ رَجُلٍ دَخَلَ عَلَيْهِ رَمَضَانُ ثُمَّ انْسَلَخَ قَبْلَ أَنْ يُغْفَرَ لَهُ

Peygamber (s.a.v) şöyle buyurdu: **“Ramazan’ı yaşadığı halde günahlarını bağışlatamayan kimsenin burnu yerde sürünsün!”** (Tirmizi, Deavat, 100)

Ramazan ayı.

- Dua, niyaz, ibadet ve sabır ile iradelerimizi eğittiğimiz,
- İbadetlerimizle maneviyatımıza derinlik katarak zenginleştirdiğimiz,
- Oruçlarımızı Allah için tutmakla maddi ve manevi sıhhate kavuştuğumuz,
- Teravihlerimizle, namazlarımıza daha farklı bir boyut kattığımız,
- Aynı safta namaza durmakla birlik ve beraberliğimizi gösterdiğimiz,
- Kur’an-ı kerim nidalarıyla gönlümüzü sükûnete erdirdiğimiz ve Allah ile konuştuğumuz,
- Örnekliğinde Hz. peygamberle bulduğumuz, yeniden vahyin kalbimize inişine şahit olduğumuz,
- Vaazlarla bilgilenip aydınlandığımız,

- İhtiyaç sahiplerine zekâtlarımızı ve fitır sadakalarımızı ulaştırmakla kardeşlerimizin sıkıntısına derman olmaya çalıştığımız,
- Hayır ve hasenatlarımızla mallarımızı bereketlendirdiğimiz,
- Nimetler önümüzde, iftarı beklerken nefislerimizi terbiye ettiğimiz,
- Tövbe etmek suretiyle günahlarımızdan arındığımız,
- Yalandan, haksızlıktan, günahlardan uzak durmak suretiyle ahlakımızı güzelleştirdiğimiz
- Amel defterimizi tüm bu sayılanların sevaplarıyla doldurduğumuz,
- Peygamberimizin diliyle, **gelişine sevinen müminlerin cesedini, Allah'ın, cehenneme haram kıldığı,**
- **Evveli rahmet, ortası mağfiret sonu ise cehennemden kurtuluş olup,**
- **Cennet kapılarının açıldığı, cehennem kapıları kapandığı ve şeytanların zincirlere vurulduğu,**
- Rabbimizin ifadesiyle **“Sayılı gün”**dü hayrı ve bereketiyle gelip geçen ve
- Allah'ın rızasını kazandığımız mübarek bir aydı ramazan.

Bu ay ile İnşallah rahmete nail olduk, mağfiret üzerimize sağanak sağanak indi ve Cehennemden kurtuluşumuzu gerçekleştirdik. Böyle bir mübarek ayın feyiz ve bereketiyle hayat bulduktan sonra **bu bayram sabahına bizleri kavuşturan Yüce Rabbimize sonsuz kez şükrediyor, o'nun habibine Sevgili Peygamberimiz (s.a.s.)'e salat ve selam ediyoruz.**

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ

“Şüphesiz, **Rabbimiz Allah'tır deyip, sonra dosdoğru yolda yürüyenlerin üzerine melekler iner.** Onlara: Korkmayın, üzülmeyin, size vâdolunan cennetle sevinin! Derler”. (Fussilet 41.30)

Evet, iman ettik, ibadetlerle imanımızı kemale erdirme gayreti içerisinde olduk. Ve ömrümüz oldukça da bu halimizi devam ettireceğimize, sıratı müstakime göre, kuranın emir ve yasaklarına göre hayat süreceğimize, günahlardan uzak duracağımıza, kul haklarına riayet edeceğimize, üzerimizde hakkı bulunanlara haklarını ödeyeceğimize dair Allah'a söz verdik.

سُئِلَ رَسُولُ اللَّهِ (صعم): أَيُّ النَّاسِ خَيْرٌ؟ قَالَ: مَنْ طَالَ عُمُرُهُ وَحَسَنَ عَمَلُهُ؛ قِيلَ: فَأَيُّ النَّاسِ شَرٌّ؟ قَالَ: مَنْ طَالَ عُمُرُهُ وَسَاءَ عَمَلُهُ.

Hz. Ebu Bekre (r.a) anlatıyor: "Rasulullah (a.s)'a

"Hangi insan daha hayırlıdır?" diye sorulmuştu:

"Ömrü uzun, ameli de güzel olandır" buyurdular."

"Öyleyse insanların kötüsü kimdir?" diye soruldu:

"Ömrü uzun, ameli kötü olandır!" buyurdular." (Tirmizî, Zühd 22)

Ramazanda elde ettiğimiz güzellikleri, ibadet neşesini, iyilikleri hayatımızın her devresine taşıdığımızda hayatımız anlam bulacaktır.

Çünkü ibadetler süreklilik ister. **Tatili Kabul etmez. Namazımız, orucumuz, sair ibadetlerimiz her daim ve zamanda mükellefiyetimiz var olduğu, devam ettiği sürece devam eder.**

وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّى يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ

"Ve sana yakîn (ölüm) gelinceye kadar Rabbine ibadet et!" (15/Hicr 99)

وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا

"Nerede olursam olayım, O beni mübarek kıldı; yaşadığım sürece bana namazı ve zekâtı emretti." (19/Meryem 31)

اَكْلَفُوا مِنَ الْعَمَلِ مَا تَطِيقُونَ. فَإِنَّ خَيْرَ الْعَمَلِ أَدْوَمُهُ وَإِنْ قَلَّ.

Hz. Ebu Hureyre radiyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm buyurdular ki:

"Farz olmayan amelden gücünüz yettiği kadar yüklenin. Çünkü amelin hayırlısı devamlı olanıdır, az bile olsa."

Bir gün İbrahim Ethem'e demişler ki:

-Bu sene havalar çok kurak geçiyor, bitkiler kurudu, kıtlık hüküm sürüyor, biz yağmur duasına çıkıyoruz, sen de bize katıl. O Allah dostu şöyle cevap vermiş:

-Siz kulluğunu bilin, O Rabliğini bilir. Siz Allah'ın güzel kulları olun, o yağmur da yağdırır, ekini de bitirir, rızkı da bol bol ihsan eder.

Ramazanı değerlendirme fırsatını bulan kardeşlerimize ne mutlu.

Ramazan bizlerden memnun kaldı mı acaba?

“Gel Dostum Halimize Ağlayalım!”

Zunnun-i Mısri bir Ramazan Bayramı dostuna kalabalık halk topluluğunu göstererek:

“Bak! Bir aylık oruçlarını tuttular diye seviniyorlar. Orucumuz kabul olup olmadığını ne arayan var ne de soran var. Gel dostum halimize ağlayalım!”

demıştır. (Kursuden Gonullere Hikmet Pırıltıları, Mehmet ERGUN, S.27)

Ömrü ramazan olanın ahreti bayram olur.

Bayramlar Kardeşliği Canlandırır.

Bayramlar Ziyaretleşmeyi ve İletişimi Artırır.

Bayramlar Toplumsal Dayanışma Ruhunu Kuvvetlendirir.

Bayramlar Hayata Neşe Katar.

Bayramlar Çocuk, genç, ihtiyar, erkek, kadın yüzünde tebessümdür.

Bayramlar Dargınlık ve Küskünlükleri Giderir.

Bayram günleri yeme, içme ve sevinç günleridir.

1. BAYRAMLAR SALT İBADET, YA DA OYUN EĞLENCE VEYA TATİL GÜNLERİ DEĞİLDİR

Bayram günleri mutlak ibadet günü olmadığı gibi, katıksız eğlenme günü de değildir. Bu iki hususu bir arada toplayan günlerdir.

Meşrû sınırlar içinde yapılan oyun ve eğlenceler, bayramların özünde mevcuttur.

Anne ve babaya yakışan, bayramları aile ve çevresindekilerle neşe ve zevk içerisinde geçirmeyi gerçekleştirmeye çalışmaktır.

Peygamberimiz (SAV) şöyle buyuruyor:

“Bayram günü sadaka vermeye, hayırlı işler yapmaya koşunuz, namazı kılıp, zekâtı veriniz. Tesbih ve tehlil ile meşgul olunuz. Zira bugün öyle bir gündür ki, Allah günahlarınızı affeder, dualarınızı kabul buyurur ve size rahmet nazarıyla bakar.”

2. BAYRAM GÜNLERİ BARIŞ VE SEVİNÇ GÜNLERİDİR.

Sevgiler paylaştıkça artarken üzüntüler paylaşıldıkça azalır. Bayram vesilesiyle sevgi etrafında birleşme gayreti içerisinde olmalıyız.

“Ya Omer! Beni Bunlardan Satın Al”

Hz. Peygamber ile Hz. Omer bir gün bayram meclisine giderken Medine'nin çocukları, Rasulullah'ın onune dikilip soyle dediler:

“-Ey Allahın Resulu bize bayramlık ver!” deyince, Peygamberimiz bir tebessümle: “Ya Omer! Beni bunlardan satın al” deyince, Hz. Omer (r.a) kostu; bir parca et, biraz hurma ve bir miktar meyve getirip verdi. Bu davranış Peygamberimizi çok memnun etmişti.

« قَالَ اللَّهُ تَعَالَى وَجَبْتُ مَحَبَّتِي لِلْمُتَحَابِّينَ فِيَّ ، وَالْمُتَجَالِسِينَ فِيَّ ، وَالْمُتَزَاوِرِينَ فِيَّ ، وَالْمُتَبَاذِلِينَ فِيَّ »

“Allah Teâlâ, “Sırf benim için birbirini seven, benim rızâm için toplanan, benim rızâm uğrunda birbirini ziyaret eden ve sadece benim rızâm için sadaka verip iyilik edenler, benim sevgimi hak ederler” buyurmuştur.” (Riyazüss salihin 383)

لَا تَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى تُؤْمِنُوا وَلَا تُؤْمِنُوا حَتَّى تَحَابُّوا

“Allah'a yemin ederim ki; sizler iman etmedikçe cennete giremezsiniz. Birbirinizi sevmedikçe de gerçek iman etmiş olamazsınız.” (Müslim, İman, 81)

Dargınlık dinen yasaktır. Elbette bir arada yaşayan aile ve toplum fertleri arasında anlaşmazlıklar, sürtüşme ve tartışmalar olabilir. Bu gayet normaldir. Ama bunları dargınlık safhasına vardtırmamak gerekir. Bilhassa

yakınlar, sıla-i rahim denilen ziyaret bağı ile aradaki bağlarını kuvvetlendirmelidirler.

وَقُلْ لِعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْزِعُ بَيْنَهُمْ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوًّا مُّبِينًا

"Kullarıma, sözün en güzel olanını söylemelerini söyle. Çünkü şeytan aralarını açıp bozmaktadır. Şüphesiz şeytan insanın açıkça bir düşmanıdır." (İsra 53)

Hz. Peygamber, mü'minlerin **üç günden fazla dargın durmalarının** uygun olmadığını belirterek şöyle buyurmuşlardır.

« لا يَجِلُّ لِمُسْلِمٍ أَنْ يَهْجُرَ أَخَاهُ فَوْقَ ثَلَاثٍ ، فَمَنْ هَجَرَ فَوْقَ ثَلَاثٍ فَمَاتَ دَخَلَ النَّارَ »

"Müslüman'ın din kardeşine üç günden fazla küs durması helâl olmaz. **Kim müslüman kardeşini üç günden fazla terkeder ve o hal üzere ölürse cehenneme girer.**"(Riyazüss salihin 1599)

“Cennetin kapıları, Pazartesi ve Perşembe günleri açılır. Din kardeşi ile arasında düşmanlık olan kimse hariç Allah'a hiç bir şeyi eş koşmayan her kul bağışlanır. Bu iki kişiyi aralarında anlaşincaya kadar bekletiniz, barışincaya kadar bekletiniz! denilir.” (Muvatta, “Husnu’l-Hulk”,4)

Allah (c.c), Kur'ân-ı Kerim'de şöyle buyurmaktadır:

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

"Mü'minler ancak kardeşirler. **Öyleyse kardeşlerinizin arasını bulup düzeltin** ve Allah'tan korkup sakının umulur ki esirgenirsiniz" (el-Hucurat 49/10)

3. BAYRAMLAR AF GÜNLERİDİR

Daima af yolunu tutmak, mü'minin başta gelen özellikleri arasında sayılır. Bu konuda yine Kur'ân-ı Kerim'de şöyle buyrulur:

خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ

“Sen af yolunu tut, iyiliği emret, câhillerden yüz çevir” (Â'râf, 7/199).

Bu âyet nâzil olduğunda Hz. Peygamber, âyetin açıklamasını Cebrâil'e sormuş,

O da şöyle cevap vermiştir:

إِنَّ اللَّهَ أَمَرَكَ أَنْ تَغْفُورَ عَنِ مَنْ ظَلَمَكَ وَ تُعْطِيَ مَنْ حَرَمَكَ وَ تُصَلِّ مَنْ قَطَعَكَ

“Allah, sana zulmedeni ve haksızlık edeni affetmeni, sana vermeyene vermeni, sana gelmeyene gitmeni” emretmektedir.

4. BAYRAMLAR BENCİLLİĞİ BİR KENARA BIRAKIP MERHAMET

DUYGULARININ YOĞUNLAŞTIĞI GÜNLERDİR

Merhamet insan kalbinin merhemidir. Sevgi ve saygı duygusundan uzak kimseler, katı yürekli olmanın yolunu tutmuşlar demektir. Bu duruma düşenler derhal bundan kurtuluş çarelerini aramaya koyulmalıdırlar.

" إِنْ أَرَدْتَ أَنْ يَلِينَنَّ قَلْبُكَ، فَاطْعِمِ الْمِسْكِينَ، وَامْسَحْ رَأْسَ الْيَتِيمِ "

Peygamber Efendimiz -sav- kalbinin kasvetinden şikâyet eden bir sahâbîye:

“Eğer kalbinin yumuşamasını istiyorsan, fakire yedir, yetimin başını okşa!” buyurmuştur. (Ahmed bin Hanbel, II, 263, 387)

مَنْ لَا يَرْحَمُ النَّاسَ لَا يَرْحَمُهُ اللَّهُ

“İnsanlara merhamet göstermeyen kimseye Allah da merhamet etmez.”

(Buhârî, Edeb 18)

5. BAYRAMLAR AYIP VE KUSURLARI ÖRTME GÜNÜDÜR

“**Kim bir Müslüman'ı örterse**, Allah da onu kıyamet günü örter.” (Ebû Dâvud, Edeb 46)

İbn-i Abbâs (RA) şu tavsiyede bulunur:

“Arkadaşının ayıplarını söylemek istediğinde, hemen kendi ayıplarını hatırla!”

(Buhârî, el-Edebü'l-Müfred, no: 328)

وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ادْفَعْ بِاللَّيْهِ هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ

“İyilikle kötülük bir olmaz. Kötülüğü en güzel bir şekilde sav. Bir de bakarsın ki, seninle arasında düşmanlık bulunan kimse sanki sıcak bir dost oluvermiştir.” (Fussilet 34)

المسليمُ مَنْ سَلِمَ الْمُسْلِمُونَ مِنْ لِسَانِهِ وَيَدِهِ، وَالْمُؤْمِنُ مَنْ أَمِنَهُ النَّاسُ عَلَى دِمَائِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ

"Müslüman, diğer Müslümanların elinden ve dilinden zarar görmediği kimsedir.

Mü'min de, halkın, can ve mallarını kendisine karşı emniyette bildikleri kimsedir." (Tirmizî, İman 12,)

Dil sevgi ilka etmelidir. Kin, nefret, öfke, yalan, gıybet, iftira dile yakışmaz.

El mümin kardeşe yardıma açılmalı, duayla şereflenmeli, helali arama gayretinde olmalı. Dövmek, çalmak, itmek, kakmak, gasp ve haksızlığa uzanmamalı

Muaz b. Cebel'den rivayetle efendimiz şöyle buyurdular:

مَنْ عَيَّرَ أَخَاهُ بِذَنْبٍ لَمْ يَمُتْ حَتَّى يَعْمَلَهُ “Bir kimse kardeşini bir kusur ile ayıplarsa, o kusuru işlemeden, o kimse ölmez.” (Seçme Hadisler, s. 239)

6. BAYRAM GÜNLERİ AKRABALARIN HER ZAMANKİNDEN DAHA FAZLA GÖRÜP GÖZETİLDİĞİ GÜNLERDİR

Akraba ve komşulara iyilik etmek ve onlarla iyi geçinmek Rabbimizin tavsiyesidir.

وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ الْجُنْبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنبِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا

“Allah’a ibadet edin ve ona hiçbir şeyi ortak koşmayın. Ana-babaya, akrabaya, yetimlere, yoksullara, yakın komşuya, uzak komşuya, yanınızdaki arkadaşına, yolcuya, eliniz altındakilere **iyilik edin**. Şüphesiz Allah, kibirlenen ve övünen kimseleri sevmez” (Nisâ, 4/36).

وَاتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ

“Akrobaya, yoksula ve yolda kalmış yolcuya haklarını ver, ...” (İsrâ, 17/26-27)

Cenab-ı Hak, yakınlarla ilgiyi kesenlerin ahirette cezaya carptırılacaklarını belirterek şöyle buyurmaktadır.

وَالَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَئِكَ لَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ

“Allah’a verdikleri sözü, pekiştirilmesinden sonra bozanlar, **Allah’ın korunmasını emrettiği şeyleri (akrabalık bağlarını) koparanlar** ve yeryüzünde fesat çıkaranlar var ya; işte lânet, yurdun kötüsü (cehennem) de onlardır” (Ra’d, 13/25).

7. BAYRAMLAR ZİYARETLEŞME VE TEBRİKLEŞME GÜNLERİDİR

Bayram günlerinde **annemizin-babamızın ellerini öpüp hayır dualarını almalıyız**. Dinimizde Allah’a ibadetten sonra anne ve babaya saygı ve iyilik emredilmiş, onlara karşı “öf” bile demek yasaklanmıştır. Bu konuda Yüce Allah şöyle buyurur:

وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا إِمَّا يَبُلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أُفٍّ وَلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا

“Rabbin, kendisinden başkasına aslâ ibadet etmemenizi, **anaya-babaya iyi davranmanızı kesin olarak emretti**. Eğer onlardan biri, ya da her ikisi senin yanında ihtiyarlık çağına ulaşırsa, **sakın onlara “öf” bile deme; onları azarlama; onlara tatlı ve güzel söz söyle**. Onlara merhamet ederek tevâzu kanadını indir ve de ki: “Rabbim!, Tıpkı beni küçükken koruyup yetiştirdikleri gibi sen de onlara acı.” (İsrâ, 17/23-24).

Akraba ve komşularla tebrikleşerek, karşılıklı sevgi ve saygı duyguları aktarılmalı, karşılaştığımız herkesle selamlaşarak tebrikleşmeliyiz. Tanıdıklarımızı ziyaret ederek hatırlarını sormalı ve gönüllerini almalıyız. Bayramlar valizini alıp kafa dinlemeye gitme zamanları değildir. Birlikte

duygularımızı sevinçlerimizi paylaşabileceğimiz insanlarla bir araya gelme günleridir.

8. BAYRAMLAR DUALARDA BULUŞMA GÜNLERİDİR

مَا مِنْ عَبْدٍ مُسْلِمٍ يَدْعُو لِأَخِيهِ بِظَهْرِ الْغَيْبِ إِلَّا قَالَ الْمَلَكُ : وَلَكَ بِمِثْلٍ

Ebü'd-Derdâ (r.a.)Resûlullah (sav)'i şöyle buyururken dinlediğini söylemiştir:

“**Kim gıyabında bir din kardeşi için dua ederse, mutlaka melek ona, aynı şeyler sana da verilsin, diye dua eder.**” (Müslim, “Zikir”, 86)

9. BAYRAMLAR YARDIMLAŞMA VE PAYLAŞMA, KİMSESİZLERE KİMSE OLMA GÜNLERİDİR

Allah Teala, Kur'an-ı Kerim'de, **iyilik ve takvâda yardımlaşmayı, günah ve düşmanlıkta ise yardımlaşmamayı emretmekte** ve şöyle buyurmaktadır:

وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ

“... **İyilik ve takva (Allah'a karşı gelmekten sakınma) üzere yardımlaşın. Ama günah ve düşmanlık üzere yardımlaşmayın...**” (Mâide, 5/2).

...“...**Kul din kardeşine yardımcı olduğu sürece,** Allah da onun yardımcısı olur...” (Müslim, “Zikir”, 38; Tirmizi, “Hudud”, 3)

وَمَنْ كَانَ فِي حَاجَةِ أَخِيهِ كَانَ اللَّهُ فِي حَاجَتِهِ، **“...Kim, kardeşinin ihtiyacını görürse Allah da onun ihtiyacını görür.”** (Ebû Dâvud, Edeb 46)

وَمَنْ فَرَّجَ عَنْ مُسْلِمٍ كُرْبَةً فَرَّجَ اللَّهُ عَنْهُ بِهَا كُرْبَةً مِنْ كُرْبِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ

“**Kim bir Müslüman'ı bir sıkıntıdan kurtarırsa, Allah da o sebeple onu Kıyamet gününün sıkıntısından kurtarır.**” (Ebû Dâvud, Edeb 46)

Hiz. Ömer şöyle anlatıyor: Hiz. Peygamber bir gün bizlere sadaka vermemizi emretti. O sıralarda mal bakımından oldukça zengindim. Kendi kendime "Eğer Ebu Bekir'i geçebilmem mukadderse bu ancak bugün olabilir" dedim ve malımın yarısını getirdim. Hiz. Peygamber "Aile efradına bir şey bıraktın mı?" diye sordular. "Evet, onlara da bir şeyler bıraktım" dedim. Ne kadar bıraktığımı

sorduklarında da "Bunun kadar da onlara bıraktım" cevabını verdim. Biraz sonra da Ebubekir geldi. Hz. Peygamber ona da "Ey Ebâ Bekir! Sen aile efrâdına ne bıraktın?" dediler. O da: "Onlara Allah'ı ve O'nun Resulünü bıraktım" dedi. Bunun üzerine onu hiç bir zaman geçemeyeceğimi anladım.

CÖMERT ÇİFTÇİ

Çok cömert ve varlıklı bir çiftçi varmış. Ekini biçince hemen öşrünü verir, değirmende un öğütünce un olarak yine verir, ekmeği pişirince de ekmeğin malının sadakasını bir kez daha vermiş. Ölürken çocuklarına da böyle yapmalarını vasiyet etmiş. Çocukları ise, babamız bu hayır işini çok abartıyor, ne gereği var, bir kere de vermiş olsak yeterli” diye düşünüyorlar ve babalarının vasiyetine uymamışlar. Bir gün uyandıklarında ne görsünler? Tonlarca buğdayla dolu olan ambar tamamen yanmış.

Allah'ın size verdiklerinden siz de başkasına verirseniz Allah da size daha çok verir ve malınızı bereketlendirir.

Kardeşliğimizin gereği yaptığımız işlerde sadece Allah rızasını ön planda tutmak gerekir. İkramlarımızda, yardımlarımızda, ilişkilerimizde...

وَيُطْعَمُونَ الطَّعَامَ عَلَىٰ حُبِّهِ مِسْكِينًا وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا

“Onlar, kendi canları çekmesine rağmen yemeği yoksula, yetime ve esire yedirirler.” ve

إِنَّمَا نَطْعِمُكُمْ لَوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكْرًا

“Biz sizi Allah rızası için doyuruyoruz; sizden ne bir karşılık ne de bir teşekkür bekliyoruz.” (İnsan 8-9)

HZ. İBRAHİM VE MİSAFİRİ

Bir akşam vakti Hz. İbrahim'in yaşadığı memleketten geçen yaşlı bir yolcu, misafir olup geceyi geçirebileceği bir ev arar. Hz. İbrahim'in kapısını çalar ve kendisini misafir edip edemeyeceğini sorar. Yolcu seksen yaşlarındadır ve Müslüman değildir. Hz. İbrahim ise kapısını çalan bu insanı bu vesile ile Hak

yoluna davet etmeyi düşünür ve Müslüman olması şartı ile misafir olarak ağırlayabileceğini söyler. Adam kızar şartlı kabulü reddeder ve akşamüzeri yoluna devam eder. Tam o sırada Hz. İbrahim'e ilahi uyarı gelir:

“Ey İbrahim, biz o insana ömür verdik, mal verdik, evlatlar verdik, rızık verdik. Bunun karşılığında ona şart koşmadık. Ama sen kulum, ona bir gecelik misafirlik için iman etmeyi şart koştun.” Bu uyarı üzerine Hz. İbrahim hemen koşup adamı durdurur ve şartsız misafir edeceğini söyler. Adam “koştüğün şarttan neden vazgeçtin?” diye sorar. Hz. İbrahim, **“Allah bana hiçbir karşılık istemeden ve şart koşmadan iyilik yapmamı emretti”** der. Bunun üzerine adam da, “Bunu sana emreden Allah'a iman ediyorum” der.

وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ تُجْزَى إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَى

“O, hiç kimseye karşılık bekleyerek iyilik yapmaz. (Yaptığı iyiliği) ancak yüce Rabbinin rızasını istediği için (yapar).” (Leyl 19-20)

Efendimiz Mekke'den Medine'ye hicret edince onun peşinden pek çok Mekkeli de Medine'ye gelmişti. Bunlar muhacir olarak anılırlar. Her şeylerini Mekke'de bırakarak gelmişler, beraberlerinde hiçbir şey getirmemişler, getirememişlerdi. Efendimiz Medineliler ile Muhacirleri kardeş ilan etmişti. Her Medineli bir muhaciri kardeş olarak kucaklamış ve malının yarısını ona vermişti. Tarihte bu kardeşliğin, böylesine bir yardımlaşma ve dayanışmanın bir eşi daha gösterilemez.

İslam ahlakının temelini teşkil eden bir hadiste Efendimiz şöyle buyuruyor:

لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى يُحِبَّ لِأَخِيهِ مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ

Enes bin Malik radiyallahu anh'dan rivayet edildiğine göre, Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurmuştur:

“Sizden biriniz kendisi için sevip arzu ettiği dünya ve ahiret nimetlerini din kardeşi için de sevip arzu etmedikçe, gerçek anlamda iman etmiş olmaz.”
(Buhârî, İman 6)

Müslüman kardeşine karşı bu duyguyu taşımayan kimsenin, gerçek mümin olamayacağı ifade buyuruluyor. İlk Müslümanlardan bunun çok örnekleri vardır.

İbn Ömer anlatıyor:

-Efendimizin arkadaşlarından birine bir koyun hediye edilmişti.

O: -Kardeşim falan ve ailesi buna bizden daha fazla muhtaçtır dedi ve kendisine gelen hediye koyunu ona gönderdi. O da kendisinden daha çok muhtaç olduğunu sandığı bir başkasına gönderdi, derken koyun bu suretle **tam yedi ev dolaştı ve sonunda ilk geldiği eve dönüp geldi.** Bunun üzerine, onların bu davranışlarını öven şu ayet nazil oldu (Hakim, Müstedrek, 2, 484. (Ayet, 59/9)):

وَالَّذِينَ تَبَوَّؤُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِن قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَن هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِّمَّا أُوتُوا وَيُؤْتِرُونَ عَلَىٰ
أَنفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَن يُوقَ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ.

“Daha önceden Medine'yi yurt edinmiş ve gönüllerine imanı yerleştirmiş olan kimseler, kendilerine göç edip gelenleri severler ve onlara verilenlerden dolayı içlerinde bir rahatsızlık hissetmezler. **Kendileri zaruret içinde bulunsalar bile onları kendilerine tercih ederler. Kim nefsinin cimriliğinden korunursa, işte onlar kurtuluşa erenlerdir.**” (HAŞR suresi 9. ayet)

Müslüman, kendisine reva gördüğünü din kardeşine de reva görecek, kendisi için hoşlanmadığı şeyi din kardeşine de yapmayacak, yapılmasını istemeyecektir.

YETİME BABA OLAN PEYGAMBER

Bir bayram günü Peygamber (s.a.v) Efendimiz evinden çıkmış mescide gidiyordu. Yolda bayram sevinci içinde oynayan çocuklara rastladı. Hepsi bayramlık yeni elbiseler giymiş sevinç içinde sağa sola koşuyorlardı. İçlerinde

zayıf ve çelimsiz bir çocuk vardı. Eski ve yırtık elbiseleri içinde melul ve mahzun, bir kenarda gıptayla bu neşe ve sevinç içinde oynayan çocuklara bakıyordu.

-Peygamberimiz (s.a.v) bu çocuğun yanına yaklaşır: ”Yavrum, niye arkadaşlarınla gülp oynamıyorsun da bir kenara çekilmiş şöyle mahzun mahzun duruyosun?”

- Çocuk karşısındakinin Peygamberimiz (s.a.v) olduğunu bilmeyerek Efendimize:-“Ben mahzun olmayayım da kim olsun? Hem öksüz hem de yetim. Babam savaşta Hazret-i Peygamberin yanında şehit oldu. Annem başka biriyle evlendi. Üvey babam öz babamdan kalan mirası yedi ve beni bu halimle sokağa attı.”

Peygamber Efendimizin mübarek kalb-i şerifleri duygulandı. Çocuğun şefkatle elinden tuttu. Sevgiyle saçlarını okşayarak: “Benim sana baba, Ayşe'nin ana, Ali'nin amca, Hasan'la Hüseyin'in erkek kardeş, Fatma'nın da kız kardeş olmasını ister misin?”

Yetim yavru, karşısındaki şefkat dolu, nur yüzlü adamın Peygamberimiz olduğunu anlayınca: “Nasıl istemem ey Allah'ın Resulü?” Efendimiz çocuğun elinden tutarak evine götürdü. Hazret-i Ayşe yavruyu öz çocuğuymuş gibi bağrına bastı. yıkayıp giydirdi. Saçlarını taradı. Karnını doyurarak sokakta oynayan çocukların arasına kattı. Oynayan çocuklar onu tanıyıp etrafına toplandılar. Durumdaki değişikliği görüp:-Biraz evvel yırtık ve eski elbiseler içinde şurada mahzun mahzun dikilip duruyodun. Nasıl oldu da bu kadar kısa zamanda böyle güzel elbiselerin oldu? Çocuk büyük sevinç bir içinde arkadaşlarına: **-Nasıl sevinmem? Karnım günlerden beri aç iken şimdi tokum. Yırtık ve eski elbiseler içinde dolaşırken şimdi Hazret-i Peygamber gibi bir babam, Hazret-i Ayşe gibi bir annem, Hazret-i Ali gibi bir amcam, Hasan, Hüseyin ve Fatma gibi kardeşlerim var. Şimdi artık bütün**

ızdıraplarım son buldu. Çocuklar, bu yetim yavrunun Hazret-i Peygamber tarafından evlatlığa alındığını anlayınca: **-Keşke bizim babalarımız da o savaşta şehit düşselerdi de bizi de Peygamberimiz (s.a.v) evlatlığa alsaydı,** dediler.

وَيُطْعِمُونَ الطَّعَامَ عَلَىٰ حُبِّهِ مِسْكِينًا وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا

«Onlar, seve seve yiyeceği yoksula, yetime ve esire yedirirler.»
(İnsan suresi 8)

10. **BAYRAMLAR KARDEŞLİĞİMİZİN/ BİRLİK BERABERLİĞİMİZİN PEKİŞTİĞİ GÜNLERDİR**

Sevmek Ve Sevdiğini Söylemek, **Dost Ve Samimi Olmak,** Selam Vermek, **İyiliğini İstemek,** **İyilik Ve Yardımlaşma İçinde Olmak,** İhtiyacını Görmek, **Yardım Etmek,** **Allah Rızasını Gözetmek,** **Sıkıntısını Çözmek,** Kolaylık Sağlamak, Kendine Tercih Etmek, **Ahde Vefa Göstermek Ve Sözünde Durmak,** **Hak Ve Hukuka Riayet,** **Hoşgörü, Af Ve Merhamet,** Güzel Söz, Tebessüm, Güleryüz, **Ziyaret Etmek,** Hediyeleşmek, **Kusurlarını Örtmek,** **Zulümden Alıkoymak,** **Kötülüklerini Düzeltmek,** **Zarar vermemek,** Dua etmek...

Yüce dinimiz müminleri kardeşlik bağı ile birbirine bağlamıştır. Allah şöyle buyuruyor:

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ...

“Müminler ancak kardeşirler. Öyleyse kardeşlerinizin arasını düzeltin ve Allah'tan korkun ki esirgenesiniz.” (Hucurat, 49/10.)

Peygamber Efendimiz bir başka hadisinde şöyle buyurmaktadır.

إِنَّ أَحَدَكُمْ مِرَّةً أَخِيهِ، فَإِنْ رَأَىٰ بِهِ أَدَىٰ فَلْيَمِطْهُ عَنْهُ.

"...Her biriniz, kardeşinin aynasıdır, onda bir rahatsızlık görürse bunu ondan izale etsin." (Müslim, İman 95)

المؤمنُ للمؤمنِ كالبنيانِ يشُدُّ بعضُهُ بعضاً

“Mü’minin mü’mine karşı durumu, bir parçası diğer parçasını sımsıkı kenetleyip tutan binalar gibidir.” (Nesâî, Zekât 66)

Bina bilindiği üzere kum, çakıl, tuğla, demir, kapı, çerçeve, cam gibi farklı malzemelerden meydana gelir. Bunlar bir araya getirilmek suretiyle sağlam binalar oluşturulur.

Dünyanın neresinde olurlarsa olsunlar, tevhid bayrağı altında birleşen Mü'minler aynı millettendir olup sanki bir vücudun organları gibidirler.

مَثَلُ الْمُؤْمِنِينَ فِي تَوَادُّهِمْ وَتَرَاحُمِهِمْ وَتَعَاطُفِهِمْ مَثَلُ الْجَسَدِ إِذَا اشْتَكَى مِنْهُ عُضْوٌ تَدَاعَى لَهُ سَائِرُ الْجَسَدِ بِالسَّهْرِ وَالْحُمَى .

“Mü'minler birbirlerini sevmekte, birbirlerine acımakta ve birbirlerini korumakta bir vücuda benzerler. Vücudun bir uzvu hasta olduğu zaman, diğer uzuvlar da bu sebeple uykusuzluğa ve ateşli hastalığa tutulurlar.” (Buhârî, Edeb 27)

Kardeş Olmak Arşın Gölgesinde Gölgelemektir.

وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَئِكَ رَفِيقًا

“Kim Allah'a ve Resûl'e itaat ederse işte onlar, Allah'ın kendilerine lütuflarda bulunduğu peygamberler, siddîkler, şehidler ve salih kişilerle beraberdir. Bunlar ne güzel arkadaşlardır!” (NİSA 69)

سَبْعَةٌ يُظِلُّهُمُ اللَّهُ فِي ظِلِّهِ يَوْمَ لَا ظِلَّ إِلَّا ظِلُّهُ : إِمَامٌ عَادِلٌ وَرَجُلَانِ تَحَابَّا فِي اللَّهِ اجْتَمَعَا عَلَيْهِ ، وَتَفَرَّقَا عَلَيْهِ

“Başka bir gölgenin bulunmadığı Kıyamet gününde Allah Teâlâ, yedi insanı, arşının gölgesinde barındıracaktır: ... Birbirlerini Allah için sevip buluşmaları da ayrılmaları da Allah için olan iki insan ... (Buhârî, Ezan 36)

Toplumların varlığının devamını sağlayan en büyük kuvvet, hiç şüphe yok ki kardeşliktir, birlik ve beraberliktir. Bu gücü kaybeden toplumların varlığı çöker.

Kargaşa ve Yıkılmanın Sebebi: Nemelazımcılık

Zamanın hükümdarı, ülkesinde ortaya çıkan kargaşa ve kötüye gidiş konusunda ulemanın reisine bir mektup yazarak söz konusu durumun sebeplerini sorar.

Reisü'l-Ulema da mektubun hemen arkasına “**nemelazım, hünkarım**” diye yazar ve mektubu geri gönderir. Hükümdar bu cevaba çok kızar, küplere biner ve alim kişiyi saraya çağırır;

- Ben sizlere memleket ahvalinin perişanlığına sebep nedir diye sorarım, siz: “nemelazım” dersiniz. Bu ne lakaytlıktır Hoca'm der. Hoca, padişahın cevabı anlamadığını fark etmiştir.

- Haşa! Devletlim, der. Ben, cevaba niyetle öyle arz etmişim. Çünkü sualinizin tek cevabı vardır, o da memleketimizi sarmış olan nemelazımcılık hastalığıdır, der.

“Her koyun kendi bacağından asılır”, “**bana dokunmayan yılan bin yaşasın**”, “**beni ilgilendirmiyor ki**”, “**zararı kendine, günahı kendine**”

Peygamberimiz (s.a.s) toplum içinde yaşayanları bir gemide seyahat edenlere benzetmiştir.

Geminin alt katında olanların, su ihtiyacını karşılamak için gemide delik açmaya çalışması ve üst katta olanların da bu işe göz yumması haline hep birlikte batacakları örneğini vermiştir.

Peygamber (as) Müslümanların dağınık yaşadıkları, bir araya gelmedikleri halde ki durumlarını “Su üzerindeki saman çöpü” ne benzetmiştir.

Mevlana : Topluluk Olmadıkça Neşeyi Bulamazsınız.

“Men ferrege feleyse minna” “**Ayrılık çıkarın bizden değildir**” (fethül kebir, 3/215)

İslam dünyası bir yandan harici saldırı ve tehditlere maruz kalırken diğer yandan da kendi içinde bitmez tükenmez siyasi mücadelelerin yol açtığı kan, gözyaşı, feryat ve iniltiyle sarsılmaktadır.

İslam'ın bir kısım cahil müntesipleri, ihtirasları uğruna hayatı birbirilerine zehir etmektedir.

- Dünyayı kasıp kavuran senlik, benlik, bencillik...
- Şucular, bucular...
- güç ve iktidar tutkusu
- **Bölünmüş Müslümanlık alemi ...**
- **Savaşlar, kaoslar, kargaşa ve terör, ölüm...**
- Saltanat ve hükümlanlık sevdası
- Adam kayırmalar, liyakatsizlikler...
- **Birbirini düşman görenler...**
- **Birbirinin kusurlarını fütursuzca ortaya dökenler...**
- Kardeşini hor ve hakir görenler...
- **Ailesine çoluk çocuğuna sahip çıkmayanlar...**
- **Günahların karanlığında lezzet arayanlar...**

Kuran'dan nasiplenmeyen, Kur'an'a sırtını dönen, Hz. Muhammed (s.a.v.)'i tarihe hapseden Müslümanların ve İslam dünyasının durumu ortada...

Dünyanın birçok yerinde kardeşlerimiz sıkıntılı bir hal üzereler.

Filistin'de, Gazze'de, Kudüs'te, Suriye'de, Irak'da, Doğu Türkistan'da Myanmar'da ve daha birçok değişik İslam Beldelerinde...

İftarda bir yudum su içmeden şehadet şerbetini içiyorlar. Sahurda oruca niyet edemeden haneleri başlarına yıkılıyor masumların, mazlumların.

Ramazan, oruç, iftar, sahur, teravih demeden; kadın, erkek, yaşlı, bebek ayrımı gözetmeden kardeşlerimizin üzerine yağdırılan her bomba yüreğimize saplanıyor. Gönüllerimiz kan ağlıyor. Yangınlarla kasıp

kavruluyoruz. Yere düşen her damla kan, mazlumun gözünden dökülen her damla gözyaşı, zihin ve gönül dünyamızı param parça ediyor.

"Hiç sıkılmaz mısınız Hz. Peygamberden?

Ki, uzaklardaki bir Mümin'i incitse diken,

Kalb-i pakinde duyarılmış o musibetten acı

Sizden elbette olur rûh-u Nebî davacı." (M. Akif Ersoy, Safahat (Süleymaniye Kürsüsünden), s. 179.)

وَاطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنَازَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ وَاصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ

“Allah ve Resûlüne itaat edin, **birbirinizle çekişmeyin; sonra korkuya kapılırsınız da kuvvetiniz gider.** Bir de sabredin. Çünkü Allah sabredenlerle **beraberdir.**” (Enfal 46)

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

“Kendilerine apaçık deliller geldikten sonra **parçalanıp ayrılığa düşenler gibi olmayın.** İşte bunlar için büyük bir azab vardır.” (Al-i İmran, 3/105)

“**men esbahe la yehtemmü bil müslimine feleyse minhüm**” “**Müslümanların derdini dert edinmeyen onlardan değildir**” (cami-üs sağır, 2/494)

Dünyanın neresinde olursa olsun zulme sessiz kalmak, mazluma, masuma el

uzatmamak, bu nebevi öğretilerden mahrum kalmaktır. Bize düşen görev, Hz.

İbrahim'in ateşini söndürmeye giden karınca misali en azından avuçlarımızda

ateşi söndürecek suyu taşımaktır. **Bize düşen, yaşanan bu olaylar karşısında**

mazlumun duası ile Allah arasında perde olmadığını bilerek elimizden geldiğince

maddi ve manevi destek olmaktır.

Bütün milletler, devletler, büyük güçler ilmi, siyasi ekonomik alanlarda hep

birleşmek için çaba ve gayret sarf ederlerken bizler bir araya gelemiyor, oturup

dertlerimizi paylaşamıyoruz. Ne hazin bir tablodur bu.

وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا
وَكُنْتُمْ عَلَى شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُمْ مِنْهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

“**Hep birlikte Allah'ın ipine (İslâm'a) sımsıkı yapışın; parçalanmayın.** Allah'ın size olan nimetini hatırlayın: **Hani siz birbirinize düşman kişiler idiniz de O, gönüllerinizi birleştirmişti ve O'nun nimeti sayesinde kardeş kimseler olmuştunuz.** **Yine siz bir ateş çukurunun tam kenarında iken oradan da sizi O kurtarmıştı.** İşte Allah size âyetlerini böyle açıklar ki doğru yolu bulasınız.” (Ali mran 3.103)

إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًّا كَانَتْهُمْ بُنْيَانًا مَرْضُوصًا

“**Allah, kendi yolunda kenetlenmiş bir yapı gibi saf bağlayarak savaşanları sever.**” (Saff 61.4)

Efendimiz bizlere buyuruyor ki: “**Kim birliği bozarak ayrılık çıkarırsa, bizim has ümmetimizden değildir.**”

BAYRAM YÜKÜMLÜLÜKLERİMİZİ ÖZETLE ŞU ŞEKİLDE DİLE GETİRELİM

Bayram günleri, tatil günleri olmaktan öte, bize bir takım yükümlülükler yükleyen gündür. Bu yükümlülükleri yerine getirdiğimiz zaman, bayramın anlamını ruhumuzda daha çok hissetmiş olacağız.

1. Bayram günlerinde önce, **varlığımızın sebebi olan ve bizi her türlü fedakarlığa katlanarak büyüten, yemeyip yediren, giymeyip giydiren, uyumayıp uyutan ve hayata hazırlayan şefkat ve merhametle üzerimizde titreyen anne ve babamızın ellerini öpüp hayır dualarını almalı, kırılan gönüllerini onarmalıyız.**

2. Akraba ve komşularla **tebrikleşerek karşılıklı sevgi ve saygı duygularımızı aktarmalı, muhtaç olanlara yardım elimizi uzatmalıyız.**

3. **Karşılaştığımız herkese selam vermeli**, tanıdığımız ve tanımadığımız herkesin bayramını kutlamalıyız.

4. **Hastanelerde ve evlerde yatan hastaları görmeli**, şifa dileklerimizi sunarak, iyileşmeleri hususunda gerekli olan yardımı yapmaya hazır olduğumuzu bildirmeliyiz.

5. **Yetimler ve kimsesiz çocuklara şefkat dolu duygularımızı aktarmalı**, onlara ana-babalarının yokluğunu hissettirmemeye çalışmalıyız.

6. Fakirleri unutmamalı ve bayrama ihtiyaçları bitirilmiş halde girmeleri sağlanmalıdır.

7. **Dargın olduğumuz kimselerle bayramı fırsat bilip barışmalı**, tanıdıklarımızdan küs olanları barıştırmaya çalışmalı ve aralarını bulmalıyız.

8. Bütün çocukların gülücüklerle geçireceği bir bayramı tüm çocuklara yaşatma gayreti içinde olmalıyız. **Çocuklara hediyeler dağıtmalı** ve onları sevindirmeliyiz.

9. **Ölülerimizi hayırla yad etmeliyiz**. Mübarek bayramlarda güzel bir geleneğimiz vardır. O da bu günlerde mezarları ziyaret etmek ve onlara hayır duada bulunmak, ruhları için yoksullara ve kimsesizlere sadaka vermek.

BAYRAM NAMAZININ KILINIŞI

Bayram namazı, biri Ramazan bayramında, diğeri Kurban bayramında olmak üzere yılda iki defa kılınan iki rek'atlık bir namazdır.

Bayram namazı Hanefî Mezhebinde, Cuma namazının vücûb şartlarını taşıyan kimselere (Kime cuma namazı farz ise; o kimseye bayram namazı kılmak vaciptir.) **vaciptir.** Şafii ve Mâlikiler'e göre müekked sünnet, Hanbeliler'e göre ise farz-ı kifayedir. Bayram namazına, mükellef olmayan küçük çocuklarımızı da getirmeli ve onlara da bu mânevî havayı teneffüs ettirmeliyiz. Bayram namazlarından sonra okunan hutbeler sünnettir, cuma

hutbesi gibi farz değildir, cuma hutbesi namazdan önce, bayram hutbesi ise namazdan sonra okunur.

Bayram namazları ikişer rekattır. Cemaat şartı vardır. İmam okuduğu sureleri dışından (cehren) okur. Ezan ve kamet getirilmeksizin, imam iki rekât Ramazan veya Kurban Bayramı namazına diye; cemaat de aynen imam gibi, hangi bayram namazını kılıyorsa o bayram namazına niyet eder ve imama uyduğunu söyler. Şöyle ki: Niyet ettim Allah rızası için iki rekat Ramazan Bayramı namazını kılmaya, uydum imama der. İmam ve arkasından cemaat "Allâhü ekber" diyerek iftitah tekbiri*ni alır. Arkasından hep birlikte eller bağlanır ve gizlice "Sübhaneke" okunur. Sonra imam açıktan, cemaat sessizce arka arkaya üç tekbir alır. Her tekbirde eller kulak hizasına kadar kaldırılır ve arkasından aşağıya indirilir. her iki tekbir arasında da üç defa "sübhanallah" diyecek kadar durulur. Üçüncü tekbirin ardından eller bağlanır ve imam gizlice "eûzü besmele" çeker. Arkasından açıktan Fatiha ile bir sure okur veya en az Kur'an'dan üç ayet veya üç ayet miktarı bir ayet okur. Bunları okuduktan sonra hep beraber "Allahü ekber" diyerek rukûa gidilir. Normal namazdaki gibi rukû ve secdeler yapıldıktan sonra ayağa kalkılır ve eller bağlanır. Yine imam içinden gizlice besmele çeker. Açıktan Fatiha ve bir zammı sûre okuduktan sonra, tekrar "Allahü ekber" diyerek üç defa tekbir alınır. Her tekbirde, birinci rekatta olduğu gibi eller kaldırılır ve tekbir aralarında yine üç defa 'sübhanallah' diyecek kadar durulur. Tekbir aralarında eller bağlanmayıp aşağıya salıverilir. Dördüncü tekbiri de imam açıktan; cemaat gizli alarak, rukûa giderler. Normal bir namazdaki gibi, rukû' ve secdelerden sonra oturulur. "Ettehiyyatü.." "Allahümme salli ve Bârik" duaları ile "Rabbenâ âtina.." duaları okunduktan sonra iki tarafa selâm verilir.

Namaz bu şekilde tamamlandıktan sonra, hatib hutbeye çıkar ve oturmadan, hutbesine başlar. Bayram hutbelerine tekbir ile başlanır. Ramazan Bayramı'nda ise biraz tehir etmek sünnettir.

Bayram namazından evvel gerek evde ve gerek camide; bayram namazından sonra da camide nafile namazı kılmak mekruhtur. Eve gelirse kılınabilir.

Bayram namazına yetişemeyen kimse, artık onu kaza edemez ve tek başına kılamaz. Dilerse döner gider, dilerse dört rekat nafile namazı kılar.

Vaazımızı Alvar'lı Muhammet Lütfi Efe hazretin bayramın nasıl bir bayram olması gerekliliğini ifade ettiği mısralarıyla sonlandırıyorum.

Can Bula Cananını

Bayram O Bayram Ola

Kul Bula Sultanını

Bayram O Bayram Ola

Hüzn-ü Keder Def Ola

Dilde Hicap Ref Ola

Cümle Günah Af Ola

Bayram O Bayram Ola

Bu vesile ile sevinç, mutluluk ve huzur günü olan bu bayram gününün hem kendimize, hem memleketimize ve hem de bütün İslam âlemine hayırlar getirmesini Rabbimizden niyaz eder, Ramazan Bayramınızı tebrik ederim.

Hayatta verdiğimiz kararlar, yaptığımız işler uzun vadede bizim kaderimiz olur.

MARANGOZ

Mesleğinin erbabı iyi bir marangoz, bir müteahhidin yanında uzun yıllar çalışmış ve yaşlanmıştı. Artık emekli olarak dinlenmek istiyordu. Patronuna emekli olmak istediğini bildirdi. Patronu, böyle tecrübeli, mahir ve emektar bir elemanı kaybedeceği için üzüldü ama emeklilik onun da hakkı diye düşündü. **Patronu**

marangoza, senden son bir istediğim var, şuraya bir aile duracak şekilde bir ev yap, ondan sonra emeklilik işlemlerini başlatalım, der. Marangoz, patronunu kıramaz ve hemen aile acele işe koyulur. Bu son işi isteksiz yapmaktadır. **Baştan sayma bir işçilik yapar ve kalitesiz mal kullanır. İyi bir usta için böyle bir final aslında büyük bir talihsizliktir.** Ev inşaatı bitince, işveren evi görmeye gelir ve evin anahtarını marangoza uzatarak **“Bu ev senin, şirketimde çok emeğin var bu ev de benden sana hediye”** der. Marangoz şok olmuştur. Bu evin bana verileceğini bileydim, hiç böyle mi yapardım” der. Marangoz sizsiniz. Hayat, “Kendin kazan, kendin pişir ve kendin ye” prensibine göre devam ediyor. Bu gün verdiğimiz kararlar, yaptıklarımız ve kazandıklarımız yarın hayatımızı devam ettireceğimiz iş ev, yuva hatta kader haline gelir.

Rabbimiz Kendisine ve Rasülüne itaat etmemizi, Kur’ana sınımsız sarılmamızı, anne babamıza iyi davranmamızı, yetimi, yoksulu, fakiri gözetmemizi, sıla-irahim yapmamızı, kusurlarımızı örtmemizi, kardeş olmamızı, infak etmemizi, dua etmemizi Vel hasıl kul olmamızı ister.

Not: Bu Vaaz Örneği Sadece İnsanlara Faydalı Olabilmek Adına İdris YAVUZYİĞİT Tarafından “Riyazüs Salihin” (8 Cilt); Hasenat4 Kuran Araştırma Programı, “Ramazan Bayramı” Lütfü ŞENTÜRK; “Dini bayramlar” Şükrü ÖZBUĞDAY; “Ramazan Bayramı” “Bayramlarımızın Birlik ve Beraberliğimize Katkısı” Ahmet ÜNAL; “Ramazan Bayramı Vaazı 2008” M. Arif YÜKSEL’e Ait Kitap, Vaaz, Proje Örneği ve Makalelerden İstifade Ve Alıntılarda Yapılmak Suretiyle Hazırlanmıştır.